

Градска художествена галерия-Варна/Varna City Art Gallery

Говорят участниците в художествения форум „Изкуството като противодействие“ Варна 2022. Венцислав Занков:

Бихте ли представили творбите, с които участвате в художествения форум във Варна. Как се вписват те в посоката на Вашето изкуство от последните години?

Двете работи, с които участвам в художествения форум "Изкуството като противодействие", са част от един проект - изложба с подобни по-големи работи, наречена "О, щастливи дни" от 2014. Дните, когато съм ги нарисувал, това са щастливите дни в абсолютното безсмислие, в което живея. Когато направя една такава работа, това е щастливият ми ден в безсмислието. Това беше през годините 2013-2014, когато имаше протести, когато падаха правителства, и усещахме безсилието, че нищо не се случва. Отчаяние, агресия, желание за промяна - това беше смисълът им. С времето картините трябва да се преконфигурират и по някакъв начин да се включат в по-широк контекст. Такъв контекст е "Изкуството като противодействие" във Варна.

Как приемате названието на форума "Изкуството като противодействие"?

Няколко са аспектите на противодействие според мен, първият, изкуството като лично противодействие, е отговор на това, което те залива и тласка към някакви злободневни ежедневни битовизми или отчаяние. Изкуството е вид спасение или терапия - противодействие на това, което ние живеем тук. Другият аспект е изкуството като социално противодействие - може би. Но доколкото изкуството не е политически ангажирано - не мога да преценя..., все по-малко вярвам в смисъла на социално ангажираното изкуство. Колкото е по-лично, толкова е по-въздействащо. Това е моята версия. Противодействието е в това да оцеляваш физически и психически дори, да казваш мнението си чрез изкуството като реакция на това, което живеем.

Според Вас какъв тип събития биха спечелили нови публики за визуалните изкуства сега в България?

Скоро ходих до Барселона, обиколих няколко музея, имаше огромни опашки. Необходим е много дълъг процес на образование, хората трябва да знаят, че това, което виждат, е ценно, а не да казват "И аз мога да го нарисувам това" или "Хуан Миро сложил две черти, и аз мога". Ние negliжираме изкуството по някакъв начин - основното в преодоляването на това отношение е образованието и възпитанието, няма друг вариант, и респект към изкуството. В Испания може да не го разбират, но знаят, че има нещо в него. Изкуството не е развлечение в смисъла на купон, то трябва да те замисли, да те разтrese, да предизвика някакви емоционални и мисловни процеси. Това е. Иначе и в купона има емоция, но изкуството може екзистенциално да ти въздейства, да ти задава въпроси или да ти дава отговори - какво сме, защо сме, как сме. Купонът иначе е ясен, там не се задават такива въпроси. Хората ходят по музеите по света и благоговейат, дали разбират Пикасо и Миро, не знам, но стоят, гледат - те имат респект към това. А и музеите са направени перфектно, със светлина, с експозиции, ние нямаме такива постоянни експозиции, не развиваме музейна педагогика. Публиките се привличат само с възпитание и образование, нищо повече.

Венцислав Занков (роден 1962 г.) е завършил скулптура в НХА-София през 1988. От тогава до днес стои зад множество инициативи и кураторски проекти, сред които дискуссионен клуб „На тясно“ в Хамбара (2004-2008), вестник „39 грама“ (2005-2008), Фондация за съвременно

изкуство „Венцислав Занков“ (основана 2009), Железен орден за съвременно изкуство „Венцислав Занков“ (учреден 2010), „Всичко за мъжа“ (2004-2008), „10 години видеоарт в България“ по идея на Аделина Попнеделева (2006), „White, male, straight“ (2002), [Zet_maG] e-zine за изкуство и култура (основан 1999), [Elektrik_BG] мейлинг лист за изкуство, култура и комуникации (от 1999) и др. В периода 1997-2008 е хоноруван, а от 2009 редовен преподавател в департамент „Изящни изкуства“ към НБУ. През 2010 е преподавал по скулптура и в НХА. Участвал е в множество групови изложби и други събития. Сред последните му самостоятелни изяви са: „Последният будоар“ - скулптура, кръв, видео, галерия „Райко Алексиев“ СБХ, София (2011); „Нова призрачна живопис/всички вече сме призраци“, галерия Ракурси, София (2011), „Post-романтизъм. Reloaded“ – Български културен институт – Берлин (2011); „Възможно-Невъзможно. Идейни проекти за естетизация на градската среда“ с подкрепата на столична програма „Култура“ 2011; Централен фонд за стратегическо развитие към Настоятелството на НБУ, партньор – Център за култура и дебат „Червената къща“ (2011).

Награди:

2002 – художник на годината на галерия „Ирида“ за изложбата живопис „Уреди за игра“

2016 – награда на Българската филмова академия за поддържаща мъжка роля във филма „Семейни реликви“

2020 – номинация за Наградите за ярки постижения в областта на културата на Столична община от 17.09.2020 за самостоятелната му изложба „ПРЕД МЕН“ в галерия „Райко Алексиев“, СБХ

Венцислав Занков е автор на множество публикации в периодичния печат и в интернет.

<https://www.facebook.com/vzankov>

Разговаря Нина Локмаджиева

Художественият форум „Изкуството като противодействие“ (13.09. – 11.10.2022 г.) се организира от Градската художествена галерия „Борис Георгиев“ - Варна. Проектът е реализиран с финансовата подкрепа на Национален фонд „Култура“ (<https://ncf.bg/bg>) по „Програма за възстановяване и развитие на държавни, регионални и общински културни институти“.

Инициатор и организатор на форума е Градската художествена галерия - Варна. В рамките на един месец (13.09. – 11.10.2022 г.) там ще бъде експонирана мащабна 32-ма доказани български художници от различни поколения участват в мащабната изложба от съвременно българско изкуство – живопис, пластика, обекти, инсталации, видеоарт, концептуално изкуство: Станислав Памукчиев, Любен Генев, Милко Божков, Свилен Блажев, Мария Зафиркова, Димитър Трайчев, Владимир Иванов, Веселин Начев, Венцислав Занков, Надежда Олег Ляхова, Галина Шехирян, Чавдар Петров, Свилен Стефанов, Красимир Русев, Васил Василев, Валери Чакалов, Венелин Шурелов, Катрин Томова, Венелин Иванов, Иво Бистрички, Стефка Георгиева, Румен Димитров, Цветелина Максимова, Недко Недков, Хубен Черкелов, Недко Буцев, Красимир Добрев, Румен Рачков, Мартиан Табаков, Мартин Пенев, Юлиан Табаков, Калоян Илиев - Кокимото.

Снимки: Александър Николов

Градска художествена галерия "Борис Георгиев" - Варна

<http://varnacityartgallery.com> Вижте по-малко